Prot. No. 875/2009

വൈദിക വർഷത്തോടനുബന്ധിച്ച് (2009-2010) സീറോ മലബാർ സഭയിലെ തന്റെ സഹവൈദികർക്കായുള്ള ശ്രേഷ്ഠമെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ എഴുത്ത്

പ്രിയ വൈദികരേ,

വൈദികവർഷം ആചരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ പൗരോഹിത്യമെന്ന വലിയ ദാനത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില ചിന്തകൾ നിങ്ങളുമായി പങ്കുവെയ്ക്കുന്നതിനാണ് ഈ കത്തെഴുതുന്നത്. ദൈവരാജ്യ നിർമ്മിതിയിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്കുവഹിക്കുവാനുള്ള ദൈവവിളി ലഭിച്ചവരാണല്ലോ വൈദികരായ നിങ്ങളും സഭയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സഭാധ്യക്ഷന്മാരും ബലഹീനനായ ഞാനും. നമ്മൾ ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരാണ്(1:കൊറി.3:8). തന്നോടുകൂടി ആയിരിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കാൻ അയ്ക്കുന്നതിനും പിശാചുക്കളെ ബഹിഷ്ക്കരിക്കാൻ അധികാരം നല്കുന്നതിനുമായി അവൻ പന്ത്രണ്ടുപേരെ നിയോഗിച്ചു (മർക്കോ.3:14-15) എന്ന തിരുവചനം അപ്പസ്തോല പിൻഗാമികളായ മെത്രാന്മാരെപ്പറ്റിയും അവരുടെ കൈവയ്പ്പുശുശ്രൂഷ വഴി പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചവരെപ്പറ്റിയും വാസ്തവമാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ മഹാദാനമായി പൗരോഹിത്യത്തെ കണക്കാക്കാൻ ദൈവജനത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ഈ വിശ്വാസമാണ്. ഈ വിശ്വാസംതന്നെയാണു തീക്ഷണമായവിധം അജപാലന ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെടാൻ വൈദീകരായ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും. ഹൃദയം നിറയെ ഈശോയുടെ സ്നേഹവുമായി അനേകായിരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാനും പാപികളും ദുഖിതരും നിരാലംബരുമായവർക്ക് സമാശ്വാസവും സഹായവും നല്കുവാനും നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നു. എത്രയോ ജീവിതങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയും സ്നേഹസാമീപ്യവും പ്രോത്സാഹനവും, ദൈവാനുഗ്രഹത്തിനു കാരണമാകുന്നു. പ്രിയപ്പെട്ട വൈദികരേ, പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ തനിമയും അതിന്റെ ആനന്ദവും കൂടുതലായി മനസ്സിലാക്കാനും അനുഭവിക്കാനും തീവ്രമായ തീക്ഷണതയോടെ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകൾ നിറവേറ്റാനും നിങ്ങൾക്കു കഴിയട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ ചില പ്രതീക്ഷകളും ബോദ്ധ്യങ്ങളും ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ.

സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം ആവശ്യപ്പെടുന്ന, മൗലിക സ്വഭാവമുള്ള, സാഹസപൂർണ്ണമായ ഒരു വിളിയാണ് പൗരോഹിത്യജീവിതം എന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും സംശയമുണ്ടാകില്ല (ലൂക്ക.9:62). ദൈവരാജ്യസൃഷ്ടി സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടു ജീവിക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണു നമ്മൾ. ലോകത്തിന്റെ വ്യാമോഹങ്ങളും കണക്കകൂട്ടലുകളുമല്ല നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നയിക്കുന്നത്. ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ദൗത്യം അത് എത്ര ക്ളേശപൂർണ്ണമാണെങ്കിലും വലിയ അർപ്പണ മനോഭാവത്തോടെ നിർവഹിക്കുന്നവരാണു നിങ്ങൾ. സീറോമലബാർ സഭയ്ക്ക് മഹത്തായ ഒരു പൗരോഹിത്യപാരമ്പര്യമുണ്ട്. കഠിനാദ്ധ്വാനവും അർപ്പണ മനോഭാവവും ആത്മീയതയും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഒരു ജീവിതക്രമത്തിന്റെ ശൈലി എന്നും വൈദികർ പുലർത്തിയിട്ടുണ്ട്. വെറും ഒന്നര ശതമാനം മാത്രം വരുന്ന കത്തോലിക്കാസഭാസമൂഹം ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന വിവിധ സേവനശുശ്രൂഷകൾ ഇതിന്റെ തെളിവാണ്.

നിങ്ങളിൽ ചിലർ, പ്രത്യേകിച്ചു മിഷൻ മേഖലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ വളരെ അപകടസാഹചര്യങ്ങളിലാണു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നത്. സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിനായി ഈശോ തിരഞ്ഞെടുത്ത അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ വിശുദ്ധ യോഹന്നാനൊഴികെ മറ്റെല്ലാവരും രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചുവെന്ന വസ്തുത ചരിത്രത്തിൽ ഉടനീളം ദൈവരാജ്യശുശ്രൂഷക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു ആവേശവും വിസ്മയനീയമായ കരുത്തും പകർന്നിട്ടുണ്ട്. സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ കാണിച്ച അടങ്ങാത്ത തീക്ഷണത എന്നും വലിയ മാതൃകയായി നിലകൊള്ളുന്നു. നിങ്ങളുടെ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷ എത്ര ക്ളേശകരമാണെങ്കിലും, ആരുടേയും അംഗികാരം കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും അർപ്പണമനോഭാവത്തോടെ നിർവഹിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

വൈദികരുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥനായ വി. ജോൺ മരിയ വിയാനിയുടെ ജീവചരിത്രം നിങ്ങൾ എല്ലാവരുംതന്നെ വായിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. 150 വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറം ജീവിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഭാവങ്ങളും പ്രവർത്തനശൈലികളും സമീപനങ്ങളും ലോകോത്തര

ആത്മീയപിതാവായി അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റി. വിളിച്ചവനായ ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണമായും ആശ്രയമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം വിശ്വാസം മന്ദീഭവിച്ച ആർസ് ഇടവകയിൽ പ്രവർത്തനനിരതനായത്. തന്റെ എളിയ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ദൈവം അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. അതിനായി അദ്ദേഹം നീണ്ട മണിക്കൂറുകൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചുവെന്നാണു ചരിത്രകാരന്മാർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. നാമെല്ലാവരും കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിലെ നിസ്സാരരായ ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന സത്യം മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതു സഹായകമാകണം കർത്താവു ഭവനം പണിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പണിക്കാരുടെ അധ്വാനം വ്യർത്ഥമാണ്. (സങ്കീ.127:) എന്ന തിരുവചനം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ എന്നും ഉണ്ടാകണം.

നിങ്ങൾ എന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണു ചെയ്തത്. നിങ്ങൾ പോയി ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ ഫലം നിലനില്ക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഞാൻ നിങ്ങളെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. തൻമൂലം നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു ചോദിക്കുന്നതെന്തും അവിടുന്നു നിങ്ങൾക്കു നല്കും (യോഹ. 15:16) എന്ന തിരുവചനം വിയാനി പുണ്യവാൻ മനസ്സിൽ എന്നും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം. നിസ്സാരരായ അപ്പസ്തോലന്മാരിലൂടെ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചവനായ കർത്താവു തന്റെ കൂടെ ഉണ്ടെന്ന വലിയ ബോദ്ധ്യത്തോടെയാകും വിശുദ്ധൻ തന്റെ അജപാലന പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി മുമ്പോട്ടുപോയത്. അത്ഭുതകരമായ ഫലസിദ്ധിയാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായത്. വിശ്വാസത്തിന്റെ ആഴമായ ഈ അനുഭവം നമുക്കുണ്ടാകുമ്പോഴാണു നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഫലദായകമാകുന്നത്. ഈ വലിയ വിശ്വാസം സ്വന്തമാക്കാൻ നിങ്ങൾ വൈദികവർഷത്തിൽ പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിക്കുമല്ലോ.

ഈശോയുടെ നിശ്ചയവും നിയോഗവും അനുസരിച്ചാണു നമുക്കോരോരുത്തർക്കും നമ്മുടെ പ്രവർത്തന മേഖല നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നത്. നമുക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തും സാഹചര്യങ്ങളിലും കർത്താവിന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിനാണു നാം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ നാം അസൂത്രണം ചെയ്യുന്ന ഓരോ കർമ്മപരിപാടിയും അതു ദൈവരാജ്യത്തിന് എത്ര ചേർന്നതാണെന്നു പ്രാർത്ഥനാപൂർവം ആലോചിച്ചു വേണം തീരുമാനിക്കാൻ. പലപ്പോഴും പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും വേണ്ടിയുള്ള മോഹം കാരണം നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ സ്വികാര്യമാകാതെ പോകുന്നില്ലേയെന്നു നാം സംശയിക്കണം. വൈദികശുശ്രൂഷയുടെ ഫലസിദ്ധി എത്ര നല്ല നിയോഗത്തോടെ അതു നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും സംശയം വേണ്ട. നമ്മുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചു മരിച്ച വാഴ്ത്തപ്പെട്ട തേവർപറമ്പിൽ കുഞ്ഞച്ചന്റെ മാതൃക ഈ രംഗത്തെ ജീവനുള്ള സാക്ഷ്യമാണ്.

ലോകത്തിന്റെ അളവുകോലുകൾവച്ചു അളന്നുതിട്ടപ്പെടുത്താൻ പറ്റിയ ഒന്നും തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു അവകാശപ്പെടാനുണ്ടായില്ല. നീണ്ട 49 വർഷക്കാലം അസിസ്റ്റന്റ് വികാരിയായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുക മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. അതും ഏറ്റവും എളിയവരും നിരാലംബരുമായവരുടെ ഇടയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം. മനുഷ്യന്റെ വിലയിരുത്തലുകൾ ദൈവത്തിന്റേതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്ഥമാണെന്ന സത്യമാണു വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കുഞ്ഞച്ചന്റെ ജീവിതം വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

ലോകത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകളും മാത്സ്യര്യത്തിന്റ ശൈലികളും നമ്മുടെ പ്രവർത്തനമേഖലകളിലേക്കു കടന്നുകയറാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിൽ നാം വിജയിക്കുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണു ദൈവരാജ്യസ്ഥാപനം നടക്കുക. കണക്കുകൂട്ടി തിട്ടപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നതൊക്കെ നശ്വരങ്ങളാണെന്ന സത്യം നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. സ്വാർത്ഥതയും അഹന്തയും സ്പർശിക്കാത്ത, ശുദ്ധനിയോഗംകൊണ്ടു സംശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങളേ ആത്യന്തികമായി ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സ്വീകാര്യമാകൂ. അവ മാത്രമേ ദൈവരാജ്യസൃഷ്ടിക്ക് ഉപകാരപ്പെടുകയുള്ളു. ഈ അനിഷേദ്ധ്യമായ സത്യമാണ് വി. ജോൺ മേരി വിയാനിയും വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കുഞ്ഞച്ചനും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

ആര് എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നുവോ അവൻ ഏറെ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. എന്നെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല (യോഹ.15:5) എന്നു അന്ത്യഅത്താഴ വേളയിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരോടു യേശുനാഥൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ വൈദികവർഷത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രത്യേക ധ്യാനവിഷയമാകണം. എങ്കിലേ ഈ വർഷാചരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായ ആന്തരികനവീകരണം നേടാൻ നമുക്കു കഴിയുകയുള്ളു.

കർത്താവു നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതിനും നാം കർത്താവിൽ ആയിരിക്കുന്നതിനുമുള്ള പ്രധാന മാർഗ്ഗം വചനധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനയുമാണ്. പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷക്കു ശക്തിയും ഉണർവും നല്കുന്നത് പ്രാർത്ഥനാജീവിതമാണന്ന് എല്ലാ ആത്മീയപിതാക്കന്മാരും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവവിചാരം എപ്പോഴും മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടക്കുകയും ദൈവവചനം അനുദിനം ധ്യാനവിഷയമാക്കുകയും ചെയതുകൊണ്ട് ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ സംസാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും ദൈവികമായൊരു ചൈതന്യം നിങ്ങളുമായി ഇടപെടുന്നവർക്ക് അനുഭവപ്പെടും എന്നതു തീർച്ചയാണ്. ഈശോയുടെ സ്ഥാനക്കാരായ നിങ്ങളിൽനിന്നു അതു വിശ്വാസികൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈശോമിശിഹായ്ക്കു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ എന്നു വൈദികരുടെ മുമ്പിൽ കൈകൂപ്പിനിന്നുകൊണ്ട് സഭാമക്കൾ ആശംസ അർപ്പിക്കുന്നതിന് ആഴമായ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. ഈശോയുടെ സ്ഥാനക്കാരായിട്ടാണു വൈദികരെ അവർ കാണുന്നത്.

ഈശോയുടെ മനോഭാവങ്ങളും പെരുമാററശൈലികളും സ്വന്തമാക്കാനുള്ള വലിയ വെല്ലുവിളിയാണ് ഇതുണർത്തുന്നത്. ഈശോയുടെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഹൃദയുവുമായി നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുമ്പോഴാണു പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ തനിമ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായി എന്ന് അവകാശപ്പെടാനാകുയുള്ളു. കൂദാശകൾ പ്രത്യേകിച്ചു കുമ്പസാരമെന്ന കൂദാശ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ദൈവസാമിപ്യത്തിന്റെ അനുഭവം വിശ്വാസികൾക്കുണ്ടാകണം. പൗരോഹിത്യവും പുരോഹിതശുശ്രൂഷയും ദൈവത്തിനു മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റേയും ആർദ്രതയുടേയും തുടർച്ചയാണ്. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ആൾരൂപമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിലാണല്ലോ നമ്മൾ പങ്കുചേരുന്നത്. ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽനിന്നു ചൈതന്യം സ്വീകരിച്ച് മനുഷ്യർക്കു ബലിയായി മാറുന്ന വൈദികൻ ദൈവകാരുണ്യത്തിന്റെ കാണപ്പെടുന്ന രൂപമാണ്.

അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പാദക്ഷാളനത്തിലൂടെ ഈശോ നല്കുന്ന അഗാധമായ വിനയത്തിന്റെ പാഠം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ആഴമായി പതിയണം. എല്ലാ മനുഷ്യരോടും വിശിഷ്യ നിരാലംബരും നിസ്സഹായരുമായവരോടും പ്രത്യേക സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാനും അവരെ അംഗീകരിക്കാനും ഈ വൈദിക വർഷത്തിൽ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഈശോയുടെ പ്രവർത്തനശൈലിയാണല്ലോ ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്കു മാതൃകയാകേണ്ടത്.

അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പിൻഗാമികളായ മെത്രാന്മാരുടെ സഹപ്രവർത്തകരെന്ന നിലയ്ക്കു വൈദികർ തങ്ങളുടെ മെത്രാനുമായി ആഴമായ സ്നേഹബന്ധവും അനുസരണവും പാലിക്കാൻ കടപ്പെടുന്നു. കൗദാശികസ്വഭാവമുള്ള ഒരു ബന്ധമാണത്. യേശുക്രിസ്തുവാകുന്ന മൂലക്കല്ലിന്മേലും അപ്പസ്തോലന്മാരാകുന്ന അടിത്തറമേലും പണതുയർത്തപ്പെട്ട ആത്മീയഭവനമാണു സഭ (എഫേ:2:19) എന്ന പൗലോസ് അപ്പസ്തോലന്റെ പ്രസ്താവന എക്കാലത്തും പ്രസക്തിയുള്ളതാണ്. അപ്പസ്തോലന്മാർക്കും അവരുടെ പിൻഗാമികൾക്കും സഭയിൽ ദൈവം നല്കുന്ന കേന്ദ്രസ്ഥാനം സഭയുടെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവങ്ങളിലൊന്നാണല്ലോ. വൈദികരായ നിങ്ങൾ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷ്യനോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ് പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷ ഫലമണിയുന്നത്. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട തേവർപറമ്പിൽ കുഞ്ഞച്ചന്റെ ജീവിതത്തിലെ വളരെ ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ഒരു സംഭവമുണ്ട്. ദളിതു കത്തോലിക്കർക്കുവേണ്ടി ഒരു ദേവാലയം പണിയുന്നതിന് അദ്ദേഹം കുറെയേറെ പണം സമാഹരിച്ചു. പള്ളിപണിക്കുള്ള അനുവാദത്തിനായി രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന വയലിൽ പിതാവിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ പള്ളി പണിയുന്നതിനുള്ള അനുവാദം നിഷേധിക്കുകയും ആ പണം ഒരു ആശുപത്രി പണിയുന്നതിനായി ഏല്പ്പിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയുമുണ്ടായി. വളരെ സന്തോഷത്തോടെ അദ്ദേഹം അതു ചെയ്തു. വീരോചിതമായ പുണ്യമാണ് ഈ അനുസരണത്തിൽ നമുക്കു കാണാനാകുന്നത്. അധികാരിയിൽ ദൈവത്തെ കാണാനുള്ള വിശ്വാസത്തിൻെറ ശക്തമായ പിൻബലം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ നടന്ന ഒരത്ഭുതം നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തട്ടെ. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവർ അഭിഷിക്തരായതോടെ അവരുടെ ഇടുങ്ങിയ മനസ്സുകളുടെ സ്ഥാനത്തു ലോകത്തിലെ എല്ലാ മനുഷ്യരേയും മനസ്സുകൊണ്ട് ആശ്ളേഷിക്കുന്നതിനും അവരുടെ സർവവിധ രക്ഷയും ലക്ഷ്യം വച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും പ്രാപ്തരായിത്തീർന്നു. മനസ്സിന്റെ ഈ വലുപ്പമാണ് അവരെ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽപോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. പൗരോഹിത്യാഭിഷേകത്തിലൂടെ മനസ്സിന്റെ ഈ വലുപ്പം നിങ്ങൾക്കും ദൈവം നല്കിയിട്ടുണ്ട്. സ്വന്തം ഇടവക, സ്വന്തം രൂപത തുടങ്ങിയ അതിർവരമ്പുകൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളെ ഇടുങ്ങിയതാക്കരുത്. യേശുനാഥന്റെ മന

സ്സുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയണം. ഏല്പിക്കപ്പെട്ട രംഗത്തു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യു മ്പോഴും സാർവത്രിക സഭയെപ്പറ്റിയും എല്ലാ മനുഷ്യരെപ്പറ്റിയും താത്പര്യം ഉള്ളവരാകണം നമ്മൾ. ആസന്ന ഭാവിയിൽ ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിശ്ചിതമായ സംവിധാനങ്ങളിലൂടെ മിഷനറി പ്രവർത്തനം നടത്താനുള്ള ചുമതല സീറോമലബാർ സഭയെ പരിശുദ്ധപിതാവു ഏല്പ്പിച്ചുവെന്നുവരാം. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആളും അർത്ഥവും കണ്ടെത്താൻ നമുക്കു കഴിയണം. അപ്പസ്തോ ന്മാരുടെ തീക്ഷ്ണതയും വിശാലമനോഭാവവും സ്വന്തമാക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയിട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥി ക്കുന്നു.

എന്റെ വ്യക്തിപരമായൊരു കാര്യം ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ സീറോ മലബാർസഭയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി എന്നെ നിയമിച്ച അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകമായി എന്നെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയ ഒരുകാര്യം നമ്മുടെ സഭയിൽ കൂട്ടായ്മയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തണമെന്നതായിരുന്നു. ആരാധനക്രമനവീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ആശ യവ്യത്യാസങ്ങളുടെ പേരിൽ സഭയിലെ എല്ലാതലങ്ങളിലും മാനസിക അകല്ച്ചയുണ്ടായ സാഹചര്യ ത്തിലാണു പരിശുദ്ധപിതാവു അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ദൈവത്തിന്റെ കൃപകൊണ്ട് വലിയൊരളവുവരെ അതിനു പരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞു. വൈദികരായ നിങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ വലിയ പങ്കുവഹി ച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ നന്ദി. ആരാധനക്രമനവീകരണവും സ്നേഹത്തിലുള്ള വളർച്ചയും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിയിട്ടില്ല എന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ. വൈദികവർഷത്തിൽ ഒരേ ഹൃദ യവും ഒരേ മനസ്സുമുള്ള ദൈവജനമായി(അപ്പ:പ്രവ.2/46) വളരാനുള്ള വഴികൾ നാം തേടണം. പരിശു ദ്ധാത്മാവു നല്കുന്ന തുറവിയോടുകൂടി ഇതിനായി നിങ്ങളോരോരുത്തരും പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതേ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നിർദ്ദേശങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ അറി യിക്കാൻ താത്പര്യപ്പെടുന്നു.

വൈദികരുടെ ഇടയിൽ വായനയും അറിവും ഉള്ളവരുടെ എണ്ണം കുറയുന്നുവെന്ന ആക്ഷേപമു ണ്ട്. അറിവാണു ശക്തി എന്ന പഴമൊഴി എന്നത്തേക്കാളേറെ പ്രസക്തമാണിന്ന്. ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക രംഗത്തെ വിജ്ഞാനവിസ്ഫോടനം നമ്മുടെ പരിധിയിലൊതുങ്ങാത്തതായി. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അറി വിന്റെ മേഖല സ്പെഷലൈയിസേഷന്റേതായിക്കഴിഞ്ഞു. ആത്മീയ അറിവിന്റെ രംഗത്തു പ്രാവീണ്യം ഉള്ളവരായി നാം മാറണം. ബൈബിൾ, ദൈവശാസ്ത്രം, തത്വചിന്ത, സഭാചരിത്രം, മന:ശാസ്ത്രം തുട ങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ അവഗാഹം നേടാനുള്ള ശ്രമമുണ്ടാകണം. അപ്പപ്പോൾ സഭ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പ്രമാണരേഖകൾ പഠിച്ചു അവ ദൈവജനത്തെ പഠിപ്പിക്കാനും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നേയും നിങ്ങളെയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം ഇവിടെ പരാമർശിക്കട്ടെ. അടുത്ത കാലത്തു സഭയിലും സമൂഹത്തിലും വൈദികർക്കു പരമ്പരാഗതമായി ലഭിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനത്തിനും അംഗികാരത്തിനും ഇടിവു സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനു പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടാകും. വൈദികരിൽ ചുരുക്കം ചിലരുടെ ദുർമാതൃകയും പൗരോഹിത്യത്തിനു ഒട്ടും നിരക്കാത്ത സംസാരരീതി യും പെരുമാറ്റങ്ങളും സർവോപരി ആത്മീയതയുടെ കുറവും ഇതിനു കാരണമാകുന്നുണ്ട്. ചില രുടെയെങ്കിലും തത്വദീക്ഷയില്ലാത്തതും വേണ്ടത്ര സുതാര്യമല്ലാത്തതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇതിനു വഴിതെളിക്കുന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരും വ്യക്തിപരമായും വൈദികസമൂഹമെന്ന നിലയ്ക്കും ഇതൊരു ഗൗര വമായ വിഷയമായി കാണണം. ആത്മനിയന്ത്രണത്തിന്റെയും സ്വയംനിഗ്രഹത്തിന്റെയും വഴികളിലൂടെ വേണ്ടത്ര തിരുത്തലുകൾ വരുത്താൻ എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിവരും. സഹോദരവൈദികരിൽ ആരെ ങ്കിലും സഭയുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് ഒട്ടും നിരക്കാത്തവിധം ജീവിക്കുന്നെങ്കിൽ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥി ക്കുന്നതിനും അവരെ സ്നേഹപൂർവം ഉപദേശിക്കുന്നതിനും എല്ലാവർക്കും കടമയുണ്ട്. പൗരോഹി ത്യത്തിന്റെ ശോഭയ്ക്ക് ഒരുവിധത്തിലും കളങ്കംവരുത്തുകയില്ലെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കാൻ വൈദിക വർഷത്തിൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

വൈദികവർഷം ചില പരിപാടികൾ നടത്തി തീർക്കാനുള്ളതല്ല, മറിച്ചു അത് ഓരോ വൈദി കനും തന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ തനിമ കണ്ടെത്തുക, പൗരോഹിത്യ കൂട്ടായ്മയിൽ വളരുക, സ്വന്തം മെത്രാനുമായുള്ള ബന്ധം സജീവമാക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാനുള്ള സമയമാണ്. സഭാസമൂഹം ഈ വർഷം മുഴുവനും പൗരോഹിത്യമെന്ന ദൈവത്തിന്റെ ദാനത്തെ സംബന്ധിച്ചു ധ്യാനിക്കണമെന്നും പൗരോഹിത്യദൈവവിളി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും പരിശുദ്ധപി താവ് ആഹ്വാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ രൂപതകളിലുംതന്നെ ഇതിനകം പല കർമ്മപരിപാടികളും അസൂ ത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം കൃത്യമായി നടപ്പാക്കാൻ നിങ്ങളോരോരുത്തരും ശ്രദ്ധിക്കുമല്ലോ. നിങ്ങളെ വിളിച്ചവനായ കർത്താവിന്റെ പ്രതീക്ഷക്കനുസൃതം പ്രവർത്തിക്കാനും വളരാനും നിങ്ങൾക്കു കഴിയട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിങ്ങളോരോരുത്തരേയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

കാക്കനാട്ട് മൗണ്ട് സെന്റ് തോമസ്സിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2009 -ാം ആണ്ട് നവമ്പർ മാസം 4-ാം തിയതി നൽകപ്പെട്ടത്.

കർദിനാൾ വർക്കി വിതയത്തിൽ

മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് - സീറോ മലബാർ സഭ